

ANTIBOLJŠEVIČKI KONGRES KAT. DJELA „IKA“ U FELDKIRCHU.

Rado donosimo ovaj poslati nam izvještaj o kongresu »IKE«, koji je i opet ozbiljnim mementom za Evropu, mementom boljševičke opasnosti. Donosimo ga to radije, što će cijenjeni čitači »Života« iz njega razabrati, da je »Život« s obzirom na boljševizam svoju katoličku i humanu dužnost tokom cijele godine najsavjesnije vršio.

Uredništvo.

Kongres je vijećao od 8.—12. rujna 1930. u Feldkirchu (Austrija, Vorarlberg). Za cijelo vrijeme predsjedao mu presv. g. msgr. Sigismund Waitz, biskup u Feldkirch-Innsbrucku, pokrovitelj »IKE«. Predmetom kongresa bili su vjersko kulturni učinci (Auswirkung) boljševizma.

Prvi je došao na red referat o. Desbuquoisa D. I., ravnatelja od »Action populaire« (Vanves kod Pariza) o duhovnim osnovicama boljševizma i socijalizma. Preveo ga je na njemački i čitao msgr. Nikola Pfeiffer. Referat konstatira, da se komunizam i socijalizam taktički i praktički-politički često jedan drugom protive ali da je konačni cilj jednoga i drugoga jedan te isti. I jedni i drugi nastoje, da pojedinca i njegova lična prava posve proguta zajednica, a to praktički dovodi do potpunoga državnoga apsolutizma i do premoći (Ueberwucherung) birokracije, i da svi ljudi budu neprirodno, matematički jednaki. Katoličko stanovište ide za harmonijom između prava pojedinaca i društva te nije za matematičku nego za razmjernu (proporcijsku) jednakost ljudi, koja vodi računa o ličnim svojstvima i silama svakoga pojedinca.

Drugi govornik bio je iz Rusije protjerani kanonik prvostolne crkve u Mohilevu msgr. Okolo-Kulak, predsjednik »anti-boljševičke lige« u Varšavi. Govorio je o vjerskom progonu u Rusiji; o neomeđenom ugnjetavanju vlasti, ponajviše okrutnom zatvaranju, progonstvu u najsjevernije kažnjeničke naseobine te o umorstvu velikoga broja i katoličkih i grčko-istočnih i drugih svećenika i vjernika, koji stiže mnoge hiljade, da i desetke hiljada. Čak i sv.

Pismo i molitvenike zapljenuju. Zabranjena je i sama privatna vjerska pouka mladeži, a u školi sustavno se i naveliko (weitgehendst) širi ateizam. Crkvene dragocjenosti, koje su zaplijenili, da tobože utaže glad, nisu upotrijebili za gladne nego za boljševičku propagandu.

O. J. Schweigl D. I., profesor na orientalnom institutu i u ruskom kolegiju u Rimu, govorio je o **boljševiziranju kulture, osobito porodice i odgoje**. Boljševizam, koji želi pojedinca posve utopiti u društvu, ide najprije za tim, da raskine porodicu, tu najprirodniju vezu između muža i žene, roditelja i djece. Svojim zakonodavstvom i svojom upravom razara on proračunato ženidbu i roditeljski ugled (vlast) te otima mladež porodici, njihovoj najprirodnijoj odgojnoj zaštiti, a na najveću štetu naroda (Verelendung der Massen) osobito mladeži. Hvatajući se agitatorski za gospodarsku i društvenu bijedu i za nezadovoljstvo po ostalim zemljama postao je boljševizam pogibelju i za ostali svijet. Najsigurnija obrana (Vorbeugungsmittel) jest velika društvena požrtvovnost sviju.

O. Krizostom Baur O. S. B. (München) crtao je kao zastupnik »Njemačkog saveza za zaštitu zapadne kulture (Deutscher Bund zum Schutze der abendländischen Kultur)« strahovitu **propagandu boljševika za raširenje bezvjerstva**. Prikazao je bezobzirno gaženje svakoga mišljenja, djelovanja govorima, štampom i skupštinama, poplavljanje Rusije s milijun bezvjerskih novina, časopisa, šaljivih i karikaturskih listova, knjiga, letaka, ateističkih govornika-propagatora. Za mase su kino i radio, bezbožne prenosne izložbe itd. Najgore sredstvo za ništenje vjere je boljševička škola, kojoj je sada 18 milijuna mladih Rusa na dohvat. Duševno baranje te grozničave djelatnosti nije moguće pregledati. Za istim ciljem idu socijalistički i komunistički slobodni mislioci, koje manje ili više zaštićuju i ostale vlade po Evropi.

O. Ćiril Fischer O. F. M. (Beč) govorio je o **boljševičkom omladinskom pokretu**. Boljševizam nastoji da zahvati svu rusku mladež. Prosto je nemoguće, da uz boljševičke omladinske organizacije budu još i druge. Boljševičke omladinske organizacije imaju tri stepena: 1. za djecu od 8.—12. godine, t. zv. »listopadska djeca«. Temeljna misao joj je ta, da djeca ne pripadaju roditeljima nego zajednici. Sad ih može biti oko 300.000. 2. Za 12.—15. godine su »pioniri«, organizacija slična skautima. Cilj: potpuna emancipacija djece od roditelja, navika na komunističko taborovanje priprava za agitiranje navlastito po selima. Ima ih neko 2 milijuna. 3. »Komsomolci« od 15.—23. godine. To je neposredna priprava za pristup u komunističku stranku. »Komsomolci« već pomažu u upravi, često su najokrutniji pomoćnici ruske terorističke policije (»čeka«) te im je dan nalog za protivuvjersku agitaciju i potpuna sloboda za smetanje vjerskih čina (»religionsstörende Demonstrationen«). Ima ih oko milijun. Valja još spomenuti nebrojene čopore zapuštene djece, kojima roditelji zaglaviše, ili koju roditelji odba-

ciše, pošto je stradala veza bračnoga i porodičnoga života, ni djece, koja su svojim roditeljima pobjegla. Čudoredna i zdravstvena pokvarenost ruske mladeži je neobično velika.

Privatni docent **Hollensteiner** O. S. A. (Beč) govorio je o **privlačivosti boljševističkog i socijalističkoga kulturnog pokreta** i o našoj zadaći s obzirom na nju. Podnipošto nije dosta iznositi samo množinu negativnog, zlog u tim gibanjima. Treba istaknuti i sve bar donekle pozitivno i vrijedno da se nasljeđuje, što nalazimo kod njih: tako osobito njihovu često neobično gorljivu, požrtvovnu i vrlo savremenu propagandu, koja najizdašnije (grosszügig) i najuzornije iskorišćuje sva moderna tehnička pomagala kao kino, radio, štampu, kazalište itd. Ali bez veze s Bogom mora svaki pokret s vremenom propasti, ostati bez uspjeha. Zbog njihova načelnog bezboštva nema za njih i za nas zajedničkoga kulturnog temelja (Plattform). Ali i s isto tako Bogu tuđom »liberalno-građanskom kulturom« moramo se raskrstiti pa gorljivo pomagati kod građnje nove, kršćanske zajedničke kulture.

U narednom predavanju iznio je presvijetli biskup **Waitz** **vjerske i društveno-političke misli o boljševizmu**. Dalje od katoličke Crkve, dalje od kršćanstva uopće, dalje od Boga, dalje od božanskoga moralnog zakona, Božje neprijateljstvo — to je logički razvitak u Evropi zadnje četiri stotine godina. Boljševizam je dvostruk problem: vjerski i gospodarski. Bezvjerski val, koji već dugo vlada Evropom, i socijalna nesposobnost carske, rusko-istočne crkve mnogo su skrivali, da je bezvjerstvo danas u Rusiji tako jako. Da slično zlo kod sebe spriječimo, moramo mi katolici što gorljivije raditi na socijalnom području. U gospodarstvu zajednice moraju prema jednoj izreci pape Pija XI. složno surađivati tri faktora proizvodnje: duh, finansije i rad. Jedna od glavnih zadaća sadašnjice na socijalnom i gospodarskom području jest ukloniti iz industrije ono, što ubija dušu, duh i živce. Ali u svim našim socijalnim nastojanjima valja poštivati sedmu zapovijed Božju s njezinim izvodima za privatno vlasništvo.

H. C. E. Zacharias iz opatije sv. Andrije u Lophemu kod Brüggen (Belgija) govorio je o **boljševičkoj propagandi s osobitim obzirom na prekomorske misijske zemlje**. U Moskvi ima sveučilište, na kojem se neobično velik broj slušača svih obojenih rasa i naroda odgaja za akademijski obrazovane, aktivne zatočnike boljševičke misli u svojoj domovini. U Kini, Indiji, Indokineskoj, Južnoj Africi i po drugim stranama znala se boljševička agitacija vrlo vješto poslužiti nastojanjem urođenika oko boljega, nezavisnijega položaja, koje je vrlo često lako razumjeti radi evropskoga gospodarskog i drugog imperijalizma. Veoma velika i hitna bi bila pobjeda kršćanskih načela na gospodarskom, društvenom i ostalim područjima. Goleme su u tom pogledu zadaće katoličkih misija.

Njegova Uzoritost kardinal državni tajnik Pacelli poslao je kongresu brzojavno blagoslov sv. Oca. Crkveni knezovi iz sedam

zemalja (Belgije, Česke, Franceske, Njemačke, Poljske, Švicarske i Ugarske) poslaše pismene pozdrave, neki od njih pače i zastupnike. Prečasni opat Kasijan Haid O. Cist. iz Wettingen-Mehrer-au-a došao je sam. Pohodilo je kongres učesnika iz 14 zemalja (osim spomenutih: iz Italije, Lichtensteina, Luxemburga, Nizozemske i Sjedinjenih američkih država).

Dne 11. rujna naveče bila je velika javna skupština, na kojoj se našlo nekoliko tisuća učesnika. Redom su govorili: dr. Gorbach ravnatelj za charitas (Feldkirch) i vođa katoličke akcije za Vorarlberg te predsjednik mjesnog kongresnog odbora; kanonik Mack (Luxemburg); dr. Ender, glavar zemlje vorarlberške; prelat Okolo-Kulak (Mohilev-Varšava); msgr. Pfeiffer. Završni govor s blagoslovom imao je presvijetli biskup Waitz.

Rezolucija jednodušno primljena od kongresa i od javne skupštine glasi:

U djetinjoj suglasnosti s izjavama i uputama sv. Oca X. međunarodni kongres djela »IKA«, održan u Feldkirchu u Austriji (Vorarlberg), i javna skupština, koja je bila neposredno nakon kongresa dne 12. rujna 1930., skreću pažnju svih poštenih ljudi (anständig denkenden) na strahote progonstava kršćana, što se sustavno u Rusiji izvode, i na međunarodnu dužnost uspješne pomoći protiv tih strahota.

Kongres i javna skupština šalju svima radi svojega vjerskog uvjerenja po Rusiji progonjenima i svima onim milijunima sviju društvenih razreda, što ondje ginu od bijede, osjećaje najtoplije bratske sućuti i obećanje svoje pomoći molitvom. S pravom kršćanskom ljubavi bližnjega molit će se i za same progonitelje te njihove pristaše.

Kongres i javna skupština smatraju najboljim sredstvom, da se predusretne ta pogibelj po ostalom svijetu, što gorljivije ispunjavanje društvenih dužnosti i što požrtvovniju ljubav k bližnjemu.

Msgr. dr. Nikola Pfeiffer, kanonik i poslovođa »IKE«.

KATOLIČKE SMJERNICE

Crkva kao negativna norma za politiku. U Njemačkoj došlo je zadnjih dana mjeseca rujna o. g. do vrlo zanimljivog »izjašnjenja« između Hitlerovaca i mainzkoega biskupa dra Mayera. Stvar je svratila na se čak i pažnju Vatikana, pa je »Osservatore Romano« nesumljivim riječima odao svoje stanovište. Za cijelu stvar značajna su dva dokumenta: **upit** vodstva NSDAP (Nationalsozialistische deutsche Arbeiterpartei) u Offenbachu na Majni, koji je upravljen na mainzkoeg biskupa, objelodanjen u socijalističkom glasilu »Hessenhammer«-u od 2. listopada ove godine, te **odgovor** biskupov, objelodanjen u Badischer Beobachter«-u od